

CONSTRUCTION OF THOLKAPPIYAM IN UTPERU PULLI URUVA GUMME

தொல்காப்பியம் கட்டமைக்கும் உட்பெறு புள்ளி
உருவா கும்மே

மு. கற்பகம்^{அ, *}

^அ தமிழ்த்துறை, தியாகராஜர் கல்லூரி, மதுரை- 625009, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

M. Karpgam^{a, *}

^a Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai- 625009, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author: mkarpagamsakthi@gmail.com

Received: 04-03-2020, Accepted: 07-04-2020

Abstract: Grammatical origin is the Culmination of the Development of a Language. Among the Grammatical texts that thus appeared, the oldest and most glorious was the Tholkaappiya. Which become fully available. In which the Ezhuthu, sol and porul are included. In first Phase Tholkaappiyar who traverses the nature of the characters also mentions their form. Tholkaappiyar interprets the formation of point at which line for the constriction of Magaram (Magarak kurukkam) enters the form within form. This review explains about that “Utperu pulli?”

Keywords: Form of Letters, constriction of Magaram (Magarak kurukkam), Utperu peru pulli, Grammar, Tholkappiyam, Nannul.

ஆய்வுச்சாரம்: ஒரு மொழியினது வளர்ச்சியின் உச்சநிலையே இலக்கணத் தோற்றம். இவ்வாறு தோன்றிய இலக்கண நூல்களுள் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததும் முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெற்றதும் தொல்காப்பியமே. இதில் எழுத்து, சொல் மற்றும் பொருள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன. முதல்நிலையில் எழுத்துக்களின் இயல்பினைச் சுட்டுகின்ற தொல்காப்பியர் அவைகளின் வடிவம் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். எழுத்துக்களின் வடிவங்களுள் மகரக்குறுக்கத்தின் வாரிவடித்தினைத் தொல்காப்பியர் “உட்பெறு புள்ளி உருவா கும்மே” என்று மொழிகின்றார். அவ் உட்பெறு புள்ளி யாது? என்பதனையே இவ் ஆய்வு மொழிகின்றது.

கருச்சொற்கள்: எழுத்துக்களின் வடிவம், மகரக்குறுக்கம், உட்பெறு புள்ளி, தொல்காப்பியம், நன்னூல்.

முன்னுரை

இலக்கணம் என்பது மொழியின் அமைப்பை உள்ளது உள்ளவாறு விளக்கும் அறிவியல். ‘மொழி பழக்கவழக்கத்தின் சிக்கலான ஒழுங்கு முறை’ என CF ஹாக்கெட்டும் ‘மொழி என்பது கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கான குறிகளின் அமைப்புமுறை’ என சகூரும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து மொழி ஆளுமை எண்ணங்கள் மற்றும் உணர்வுகளைப் பரிமாறுவதற்குரிய கருவி எனலாம். முதலில் பேச்சு மொழியாக இருந்து பின்பு எழுத்து மொழியாக மாற்றம் பெற்றது.

பெளவெளகோட்பாடு, பூபூகோட்பாடு, டிங்டாங் கோட்பாடு, யோகியோ கோட்பாடு, சைகை கோட்பாடு, இசைமை கோட்பாடு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பேச்சு மொழிவளர்ந்து பாடல் செய்யுள் போன்ற இலக்கியங்கள் செம்மையுற்ற நிலையில்தான் இலக்கணம் குறித்த சிந்தனை தோன்றும்/ தோன்றியது. எனவே ஒரு மொழியினது வளர்ச்சியின் உச்சநிலையே இலக்கணத் தோற்றம் எனில் மிகையில்லை.

இவ்வாறாகத் தோன்றிய இலக்கண நூல்களுள் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததும், முழுமையாக நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றதும் தொல்காப்பியமே. இது மொழி மற்றும் நாகரீகத்தின் உச்சநிலை வெளிப்பாடாகும். அதன் பொருட்டே,

“ஆனாப் பெருமை அகத்திய னென்னும்

அருந்த முனிவ னாக்கிய முதனூல்

பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்

நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியனும்”

(பன்னிருபடலம்)

எனப் பன்னிருபடலத்தின் பாயிரமும்

“தொல்காப் பியன்னதத் தன்பெயர் தோற்றிப்

பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே”

(தொல்காப்பியம்)

எனத் தொல்காப்பியப் பாயிரமும் சுட்டுகின்றது.

இத்தகுச் சிறப்புற்றத் தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று அதிகாரங்களையும். 27 இயல்களையும் கொண்டதாகத் திகழ்கிறது. ஆய்வுக்களமான தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரப் பகுதியில் எழுத்துகள் பற்றி விளக்கப்படுகின்றன.

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் நூன்மரபு முதலாகப் புணரியல் ஈறாக ஒன்பது இயல்களுள் சுட்டப்படுகின்ற இலக்கணக்கோட்பாடுகள் பெருவாரியாக ஒத்திசைவுத்தன்மையில் இருப்பினும் ஆங்காங்கே சிற்சில முரண்பாடுகளைக் கொண்டனவாகவும் திகழ்கின்றன.

எழுத்ததிகாரத்தில் சுட்டப்படுகின்ற செய்திகளாக

- எழுத்து இனைத் தென்றலும் (நூன்மரபின் முதல் சூத்திரம்)
- இன்ன பெயரின் வென்றலும் (2,3,4,5,8,9,19,20,21)
- இன்ன முறையின் வென்றலும் (முதல் சூத்திரத்தில் முதலும் இறுதியும் கூறி அநுவதித்தனானும்)
- இன்ன அளவின் வென்றலும் (3,4,5,7,10,11,12,13)
- இன்ன பிறப்பின் வென்றலும் (பிறப்பியலானும்)
- இன்ன புணர்ச்சியின் வென்றலும் (புணரியின் முதலிய ஆறு இயல்களாலும்)
- இன்ன வடிவின் வென்றலும் (14, 15, 16, 17)
- இன்ன தன்மையின் வென்றலுமாம்

இவற்றுள் தன்மையும் வடிவும் நமக்கு உணர்த்தலாகாமையின் ஆசிரியர் ஈண்டு உரைத்திலர். ஏனைய இதனுட் பெறுதும்” (தொல்காப்பியம். எழுத்து. நூற். 1) என்று நச்சினார்க்கினியர் சுட்டுகின்றார்.

இருப்பினும் (வே.வேங்கடராசலு ரெட்டியார் (1944) தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி, ப.2) நச்சினார்க்கினியர் இவற்றுள் ‘எழுத்தின் தன்மையும் வடிவும் நமக்கு உணர்த்தலாகாமையின் ஆசிரியர் ஈண்டு உரைத்திலர்’ என்று கூறியதற்கு மாறாக நுன்மரபு 14, 15, 16, 17 ஆம் சூத்திரங்களில் எழுத்துக்களின் வடிவம் உணர்த்தினமையினைச் சுட்டுவதோடு ‘கர்ணாடக ஸப்தமணி தர்ப்பண ஆசிரியர் இது வெண்ணிறமுடையது என்று கூறியுள்ளார். தன்மை என்பதற்கு

“எவ்வகைப் பொருளும் மெய்வகை விளக்கும்

சொன்முறைத் தொடுப்பது தன்மையாகும்”

(தண்டியலங்காரம், 29)

என்கிறது தண்டியலங்காரம். தன்மை என்பது ஒன்றன் இயல்பு அல்லது பண்பு. அவ்வாறாயின் எழுத்துக்களின் தன்மையை எழுத்துக்களின் அளவு, பிறப்பு, வடிவினைக் கொண்டு ஒருவாறு சுட்டலாமே தவிர வெண்ணிறமுடைத்து, செந்நிறமுடைத்து என்று வரையறை செய்வது யாங்ஙனம்? எனவே எழுத்துக்களின் தன்மையைப் பொருத்தமட்டிலும் நச்சினார்க்கினியர் கூற்றே ஏற்புடைத்தாகும்.

தமிழ் மொழியின் மேன்மையைத் தரணிக்கெல்லாம் எடுத்தியம்பும் தொல்காப்பியம் நமக்குக் கிடைத்த முதல்நூல் என்பதனால் பின்னைய நூலாசிரியர்களும் உரையாசிரியர்களும் அதன்கண் உள்ள குறைகளையும் முரண்களையும் சுட்டிக்காட்டாது

“முன்னோர் மொழிப்பொருளே அன்றி அவர்மொழியும்

பொன்னே போல் போற்றுவம்”

(நன்னூல், 9)

என்று கருதிவிட்டனர் என்ற கூற்றும் உண்டு. இருப்பினும் முன்னோர் மொழிக்கோட்பாட்டில் பின்னோருக்கு இருக்கின்ற ஒத்திசைவும் முரண்பாடுகளும் ஆங்காங்கே இலைமறைக் காயாக வெளிப்பட்டிருத்தல் தேற்றம். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே தொல்காப்பியத்தில் உள்ள குறைகளையும் நிறைகளையும் செ.வை.சண்முகம் உள்ளிட்ட இலக்கண ஆய்வறிஞர்கள் எடுத்து மொழிந்தனர்.

ஆய்வுமுன்னோடி

தொல்காப்பியர் கூறும் வரிவடிவங்கள் பற்றி பல்வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்ந்த போதிலும் பி. சா. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார், (1937) தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரக் குறிப்புரை எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் குறித்த ஆய்வு பல்வேறு அறிஞர்களால் பேசப்பட்டதாகும். வே. வேங்கடராஜலு ரெட்டியாரின் (1944) தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி, என்பது எழுத்து வடிவங்கள் குறித்த விரிவான ஆய்வாகும். இவ்வாய்வினை பின் தொடர்ந்து மகரம் பகரம் இவ்விரண்டு சொற்களும் தம்முடைய எழுத்துகளே புள்ளி பெற்று வரும். இவ்வடிவங்களை ஆய்வாளர் வரை படம் மூலம் வரிவடிவத்தை விளக்குகிறார். எனவே இம்முன்னாய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்கு தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஆய்வாளர் தமிழ் இலக்கணங்களில் சாரியை என்ற பொருண்மையில் ஆய்வுசெய்துள்ளம்மையால் தரவுகள் சேகரிப்பதில் தெளிவு உள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எனவே தரவுகள் முழுமையாக சேகரிக்கப்பட்டு நிரல் படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

வடிவம்

தொல்காப்பியத்தைப் பொருத்தமட்டிலும் மொழியின் உட்கூறுகளை விளக்க முற்பட்ட தொல்காப்பியர் அவைகளுக்கான வரைவிலக்கணத்தினைப் பெரும்பான்மை வழங்குவதில்லை. சான்றாக எழுத்துக்கள் பற்றி குறிப்பிடுகின்ற தொல்காப்பியர் அவற்றுக்கான வரைவிலக்கணத்தினை யாண்டும் வழங்கவில்லை. இருப்பினும் எழுத்துக்களின் வைப்புமுறையினை ‘அகர முதல் னகர இறுவாய் முப்பஃதென்ப’ என்பதனை விளக்கிவிட்டு ‘சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்றலங்கடையே’ என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்மூன்றலங்கடை எவை என்பதனை

“அவைதாம்

குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தமென்ற

முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தோ ரன்ன”

(எழுத்து:2)

என்கிறார். இவ்வாறு எழுத்துக்களுக்குரிய வரைவிலக்கணத்தினை வழங்காது எழுத்துக்கள் இவை இவை எனச் சுட்டுகின்ற தொல்காப்பியர், அவற்றுக்கான வரிவடிவங்களைச் சுட்டுகின்றார். வரிவடிவங்களுள் மகரக்குறுக்கத்திற்கான வரிவடிவத்தினைத் தொல்காப்பியர் ‘உட்பெறு புள்ளி உருவா கும்மே’ என்று மொழிகின்றார். இதுவே இங்கு ஆய்வுக்களமாக அமைகின்றது.

எழுத்துகளின் ஒலியளவைச் சுட்டுகின்ற தொல்காப்பியர்

“கண்ணிமை நொடியென அவ்வேமாத்திரை

நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்டவாறே” (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், நூற்பா.7)

என்பதில் தொல்காப்பியருக்கு இருந்த மொழிச்சிந்தனை புலப்படுகிறது. தொல்காப்பியாரின் கோட்பாட்டின் படி எழுத்துக்கள் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அரை கால் மாத்திரையில் ஒலிக்கும். மகரத்தின் ஒலியளவைப் பற்றிச் சுட்டுகின்ற தொல்காப்பியர்

“அரையளவு குறுகல் மகரமுடைத்தே”

(தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம்.13)

என்பதன்கண் மகரம் தன் மாத்திரையளவான அரையளவில் இருந்து குறுகி ஒலிக்கும்’ என்று சுட்டப்படுகிறது. அதற்கடுத்த நிலையில் ‘உட்பெறு புள்ளி உருவா கும்மே’ (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், 14) என்பதற்குப் “புறத்துப் பெறும் புள்ளியோடு உள்ளற் பெறும் புள்ளி மகரத்திற்கு வடிவாம்; (அஃதினமை பகரத்திற்கு வடிவாம்)” என்று இளம்பூரணரும் பகரத்திற்கும் மகரத்திற்குமான வடிவத்தில் வேற்றுமையைத் தெளிவுறுத்த உட்பெறுபுள்ளி உருவாகும் என்று சுட்டியதாக நச்சினார்க்கினியரும் (உம். கப்பி, கம்மி) சுட்டுகின்றனர். இவ்விருவரின் கூற்றுப்படி நோக்கின் மகரக் குறுக்கத்திற்கான வரிவடிவம் யாது? என்ற வினாவும் உடன் எழும். ஆய்தம், ஐகாரம், ஔகாரக் குறுக்கங்களுக்குத் தனித்தனி வரிவடிவம் உள்ளதா? எனின் நிச்சயம் இல்லை. “எழுத்துகள் புள்ளியிடப்பெறின் அவை தம் அளவில் செம்பாதி குறைவனவாகும்” மு. இராகவையங்கார், (2011) ஆராய்ச்சித் தொகுதி, ப. 122. என்னும் கூற்று ஏற்புடைத்தே.

இங்கு “மெய்யீறெல்லாம் புள்ளி யொடுநிலையல்” என்றமைப்பில் ப் என்ற மெய், உள்ளீடாக மற்றொரு புள்ளி பெறின் பகரமே கால் மாத்திரையாய் குறுகும். அது மகரக்குறுக்கம் எனின் மகரத்தின் வரிவடிவம் யாது? எந்த வினா எழுகின்றது. வே.வேங்கடராசலு ரெட்டியார் (1944) தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி “மேற்குத்திரத்தின் மகரம் ஒலிவடிவிற குறுகுதலைக் கூறி இச்சூத்திரத்தான் அதற்கு வரிவடிவு கூறுகின்றார். ம் - மகரமெய் என்றும் பக்கவாட்டில் ஒரு புள்ளி பெற்று இரு புள்ளிகளாக இருப்பதனை மகரமெய் குறுக்கம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்து ஏற்புடைத்தல்ல. ஈண்டு ‘உள்’ என்பது எது?

ச. பாலசுந்தரம், (1998) தொல்காப்பியம் எழுத்த்திகாரம், தொகுதி ஐ, ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, நூற். 14இல் “உட்பெறுதலாவது இதழ் உள்மடங்கி நின்றல், இதழ் மடங்கும் என்பது “இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்” என்பதனாற் பெற்றாம், அரை மாத்திரையுற்று வரும் மகரம் வாய் இதழ்கள் நன்கு இயைய உருவாகும். குறுகிய மகரம் இதழியையாமல் சிறிது உள்மடங்கி நிற்க உருவாகும் என்பார். “உட்பெறு புள்ளி உருவாகும்” என்றார். இதனான் அதன் ஒலிப்பளவும் தோன்றவைத்தார்” என்கிறார். ஈண்டு இதழ் உள்மடங்கி நின்றலே உட்பெறுதல் எனும் கூற்றும் ஏற்புடைத்தல்ல.

வீரசோழிய உரைகாரரான பெருந்தேவனாரும் (வீரசோழியம், நூற். 19) “வருமொழி முதல் வகரம் வந்து புணர்ந்தால் அந்த மகரமானது குறுக்கிக் கால் மாத்திரையாய் உட்புள்ளி பெறும்” என்கிறார். பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார், “(அம் மகரக்குறுக்கத்தின்) வடிவம் உள்ளே பெற்ற புள்ளியை உடையது ஆகும்” (பி. சா. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார், (1937) தொல்காப்பிய எழுத்த்திகாரக் குறிப்புரை, நூற். 14) என்கிறார். இங்கு பெருந்தேவனார் மற்றும் சாஸ்திரியாரின் கூற்றுக்களே ஏற்புடைத்தாகும்.

எழுத்துக்கள் தன் மாத்திரையில் இருந்து குறுகி ஒலிக்க புள்ளிபெறும் எனில் மகரமெய் ஏற்கனவே புள்ளி பெற்றுள்ளமையாலும் தொல்காப்பியர் சுட்டும் சார்பெழுத்துகளின் வாழ்வடிங்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து ஈண்டு ரெட்டியாரின் எழுத்தக்கள் புள்ளியிடப்பெறின் அவை தம் அளவில் செம்பாதி குறைவனவாகும் எனும் கூற்று நினைவு கூறத்தக்கதாகும்..

உயிர் எழுத்துக்களின் வடிவரிவங்களுள் எகர ஓகரத்தினைச் சுட்டுகின்ற தொல்காப்பியர்,

“எகர ஓகரத்து இயற்கையு மற்றே” (தொல்காப்பியம், எழுத்த்திகாரம்,16)

என்கிறார். நன்னூலாரும்

‘தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும் ஆண்

டெய்தும் எகர ஓகரமெய் புள்ளி” (நன்னூல், 98)

என்றும் சுட்டுவதன் வழி முற்காலத்தில் நெடில் எழுத்தில் இருந்து வேறுபடுத்தவும், தன் இரண்டு மாத்திரையில் இருந்து குறுகி ஒலிக்கவும் புள்ளி பெற்றுள்ளது. மு. இராகவையங்கார், (2011) ஆராய்ச்சிக் தொகுதி, ப. 122. ‘ஆரிய மொழியும் குறிலின்றி நெடில் ஏகார ஓகாரங்களே வழங்குதலும், அவற்றின் குறில்கள் தமிழ்க்குரிய சிறப்பெழுத்துக்களாதலும் நன்கறியப்பட்டவை. அவ்விரு மொழிகட்கும் பொதுவாகவமைந்த எ, ஓ என்ற வடிவுகளை ஆரியத்திற்போல நெடிலொன்றுக்குமே கொண்டு அவை குறில்களுக்குரியனவல்ல என்று தமிழில் விலக்காமைப் பொருட்டு அவற்றுள் குறிலெகர ஓகரங்கட்குப் புள்ளியிட்டு வேற்றுமைப்படுத்திருத்தல் கூடும்’ என்கிறார். இதற்குச் சான்றாக தந்திவர்மன் (கி.பி.800-840) காலத்தில் வெட்டப்பட்ட கிணற்றுக் கல்லெழுத்தில் பெருங்கிணறு, செய்து என்று புள்ளியிட்டு எழுதப்பட்டுள்ளமையையும் சான்று காட்டுவதன் வழி குறுகி ஒலிக்கும் எழுத்திற்கு புள்ளியிட்டு எழுதுவது வழக்காயிருந்துள்ளது.

எ,ஓ	-	நெடில் உயிர்	-	இரண்டு மாத்திரை
எ,ஓ;	-	குறில் உயிர்	-	ஒரு மாத்திரை
கி	-	முற்றியலிகரம்	-	ஒரு மாத்திரை
நாகியாது	-	குற்றியலிகரம்	-	அரை மாத்திரை
கு	-	முற்றியலுகரம்	-	ஒரு மாத்திரை

நாகு;	-	குற்றியலுகரம்	- அரை மாத்திரை
அ.து	-	ஆய்தம்	- அரை மாத்திரை
க:நீது	-	ஆய்தக்குறுக்கம்	- கால் மாத்திரை

(நச்சினார்க்கினியர் கூற்றுப்படி நடுவுவாங்கி எழுதுதல்)

மரம்	-	மகரம்	- அரைமாத்திரை
------	---	-------	---------------

போன்	-	மகரக்குறுக்கம்	- கால்மாத்திரை
------	---	----------------	----------------

என்று உட்புள்ளி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். பிற்காலத்தில்தான் குறில் நெடிலுக்கான வேறுபாட்டினை அறிந்து கொள்ள புள்ளியின்றி எழுதுவது கீழ்க்கோடிட்டு எழுதுவது என்பன போன்ற வழக்கங்கள் வந்தன. இதனை, மு. இராகவையங்கார், (2011) ஆராய்ச்சித் தொகுதி, ப. 122. “ஏகார நெடிலுக்குக் கீழ்க் கோடிமுக்கும் முறையை உண்டாக்கியவர் வீரமாமுனிவர் என்பர் சிலர். ஆனால் அங்ஙனம் கோடிமுப்பது அம்முனிவர்க்கும் முற்பட்ட சாஸன வழக்கமாய் இருத்தலால் அக்கூற்றுப் பொருந்தாதாம் என்கிறார்”.

முடிவுரை

தொல்காப்பியர், சுட்டும் உட்பெறு புள்ளி உருவாகும் என்னும் சூத்திரத்தின்கண் மகரக்குறுக்கத்தின் வடிவத்தினைச் சுட்டுகின்றார் ஆனால் அப்புள்ளியினை எங்கிடுவது என்பதே உரையாசிரியர்களிடையே ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகளை தொல்காப்பிய அகச்சான்றுகளின்வழி அறியப்புகின் மேலே உள்ள சான்றின்படி உள்ளே புள்ளியிட்டு எழுதுவதே அதன் உண்மை வடிவம் என்பது புலப்படுகின்றது.

REFERENCES

- Balasundharam. S., (1988) *Tholkaappiyam Ezhutthathikaram, Volume I, Aaraicchi kaandigaiurai*, Tanjur:Thamarai publications.
- Dhamotharam Pillai, C.Vai. (2008), *Viirasoliyam*, Chennai: Ulagathamizh aaraicchi Niruvanam.
- Ilampuranar(1955), *Tholkaappiyam Ezhutthathikaram*, Chennai: Saiva Sidhantha Nuurpathippu Kazhagam.
- Ilanguvaran, R., (2009), *Ilakkana varalaru*, Chennai: mamivasagar pathippagam.
- Nannul kaandikai urai, (1977), *Ezhutthathikaram Sollathikaaram*, Chennai: Kalaga veliyidu.
- Ragavaaiyangar. M., (2011), *Aaraicchi Thoguthi*, Chennai: poompugar pathippagam.
- Subramaniya Sasthriyar. P. S., (1937), *Tholkaappiya Ezhutthathikarak kurippurai*, Chennai: Chennai satta Ithzh acchagam.
- Venkataramajulu Rettayar. V., (1944), *Tholkaappiya Ezhutthathikara Aaraicchi*, Chennai: University of Madras.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

வராகை பதிப்பகம்